

Όποιος ανοίγει το λάκκο του αλλουνού μπαίνει ο ίδιος μέσα.

Γράφει ο Γιάννης Τσακπίνης, Συνταγματάρχης (Π.Β.) ε.α.

Η ιστορική τους πατρίδα η Μ. Ασία με την Αγία Σοφία είναι ακόμα μέσα στη σκέψη όλων των Ελλήνων που κατοικούσανε εκεί και που ήρθανε ύστερα από την πολεμική κατάσταση που φέρανε οι δυο χώρες. Δεν μπορούσανε να πάρουν κοντά τους τα εύφορα χωράφια τους, ούτε το πλούσιο νοικοκυριό τους. Όμως φέρανε μαζί τους πολλές συνήθειες και παροιμίες και αφού τις εκτελούσανε κτίσανε από την αρχή και σύντομα το νέο τους νοικοκυριό.

Λέγανε και το πιστεύανε ότι ο θεός είναι κοντά τους και δεν θα τους αφήσει να χαθούν. Η αληθινή πίστη τους οδήγησε σιγά- σιγά να αναπνεύσουν και να πιστεύουν ότι δεν θα χαθεί η ζωή τους.

Τα λίγα χωράφια που τους είχε δώσει η μάνα τους η Ελλάδα σταθήκανε ικανά να τους δώσουν τα αγαθά που είχανε ανάγκη για να ζήσουν.

Πολλές από αυτές τις οικογένειες με τα παιδιά τους φθάσανε στο χωριό Καπεδιανά και μπήκανε να κατοικήσουν στα σπίτια που είχανε εγκαταλείψει οι αντίπαλοί μας που παράνομα μένανε τόσα χρόνια στην πατρίδα μας.

Με μπροστάρη την εκκλησία του Σωτήρα Χριστού που υπήρχε ερείπιο βάλανε την αρχή της ελπίδας που είχανε πιο σίγουρο και σύντομα χαμογελάσανε γονείς και παιδιά ότι η επιτυχία τους πλησιάζει.

Με την ίδια σκέψη και με την ελπίδα προς το καλύτερο είχε και η οικογένεια του μπάρμπα Στυλιανού που είχε εγκατασταθεί σε ένα μικρό σπίτι με μικρή αυλή και με ένα μικρό σόχωρο «μικρό χωράφι» για να φυτεύουν τα πιο απαραίτητα για τη διατροφή τους.

Ήτανε πολύ γέρος αλλά τα κατάφερε να φθάσει στο χωριό με την βοήθεια της οικογένειάς του ύστερα από μια δύσκολη διαδρομή πολλών ημερών που την προσféρανε η γυναίκα του (γιαγιά) ο γιος του ο Νικόλας, η γυναίκα του Βαγγελιώ και τα δυο παιδιά του: Γιώργος και Μαρία. Μετά από χρόνια απέκτησε άλλα τρία: τον Στέλιο, τον Αντώνη και την Σταματία.

Κάθε μέρα πηγαίνανε όλοι τους στα χωράφια για δουλειές και στα λίγα πρόβατα που είχανε πάρει εκτός από τον παππού που ήτανε μεγάλος και η γιαγιά για να τον προσέχει και για να μαγειρεύει για όλους.

Ο μπάρμπα Στυλιανός από το πρωί ντυνότανε με την Μικρασιάτικη φορεσιά του και με το σαρίκι στο κεφάλι του περιφερότανε στην αυλή τους.

Όλη την ημέρα την περνούσε στην αυλή που καθότανε σε ένα πέτρινο κάθισμα και από εκεί καμάρωνε τον Βρύσινα με το Άγιο Πνεύμα και άκουγε τα λέρια των προβάτων και τις πέρδικες που κακαρίζανε στις πλαγιές του.

Το χειμώνα την περνούσανε όλοι τους στο τζάκι και στο μαγκάλι. Μετά το βραδινό φαγητό όλοι καθότανε κοντά στο τζάκι στα δυο πέτρινα καθίσματα δεξιά και αριστερά αυτού για να ζεσταίνονται από το πολύ κρύο που είχε και από τα λίγα ρούχα που φορούσανε γιατί δεν είχανε λεφτά να πάρουν και άλλα.

Όταν ζεσταινότανε ο παππούς για να περνά η ώρα τους και για να μαθαίνουν τα εγγόνια του, τους έλεγε διάφορες ιστορίες που είχανε συμβεί στο χωριό του στη Μ. Ασία: συμβουλές, συνήθειες και παροιμίες κάθε βράδυ και διαφορετικές. Ήτανε τόσες πολλές που δεν τελειώνανε και προσέχανε να τις μάθουν. Οι συμβουλές που τους έλεγε συνήθως ήτανε: να είσαστε αγαπημένοι και εργατικοί, να μην λέτε ψέματα, να μην κλέβετε, ότι έχουμε και ότι λέμε στο σπίτι μας να μην το λέτε σε άλλους και να κάνετε καλό κουμάντο στο σπίτι σας, να μην παίρνετε δανεικά λεφτά και το κυριότερο, ο λόγος σας να είναι συμβόλαιο για να σας έχουν όλοι στο χωριό μας εμπιστοσύνη. Όσο για τις παροιμίες που είναι πολλές τους έλεγε να τις τηρείτε όλες γιατί αυτές θα σας προστατεύσουν για να γίνεται οι καλύτεροι από όλους και ποτέ να μην θέλετε να κάνετε κακό σε άλλους γιατί μετά εσείς θα το πληρώσετε πιο ακριβά από αυτούς.

Ένα χειμωνιάτικο βράδυ όπως ήτανε όλοι τους κοντά στο τζάκι ο παππούς δεν μιλούσε ήτανε πολύ σκεπτικός και τότε ο γιος του ο Νικόλαος του είπε: πατέρα, γιατί δεν έχεις απόψε όρεξη να πεις καμιά ιστορία στα εγγόνια σου να περάσει η ώρα τους γιατί είναι ενωρίς να κοιμηθούνε. Απόψε είπαι πολύ στεναχωρημένος γιατί το μυαλό μου πήγε στο σπίτι και στα χωράφια μας που αφήσαμε στο χωριό μου στη Μ. Ασία αλλά αργότερα θα σκεφτώ και θα τους πω.

Αφού η σκέψη μου ήτανε εκεί θυμήθηκα είπαι: ένα χωριανό μας που το μυαλό το είχε πάνω από τα μαλλιά της κεφαλής του ενώ όλοι οι άλλοι το είχανε μέσα της.

Αυτός συνέχεια δημιουργούσε σοβαρές φασαρίες με όλους τους χωριανούς και τον αποφεύγανε για να μην πιαστούνε σε καβγά και τραυματιστούνε.

Όμως μια μέρα έγινε και αυτό με το γείτονά του και αναγκάστηκε να τον χτυπήσει με την κατσούνα και να τον διώξει από μπροστά του.

Αυτός το θεώρησε μεγάλη προσβολή ας ήτανε και κουζουλός και πήρε την απόφαση να τον σκοτώσει.

Έτσι μια μέρα πήρε μια τσάπα και μια παλάμη και πήγε σε ένα απόμερο χωράφι και άνοιξε ένα λάκκο να τον βάλει μέσα. Όταν έφυγε τον σκέπασε με διάφορα κλαδιά για να μην φαίνεται και περίμενε να τον συναντήσει μοναχό για να τον εκτελέσει αλλά δεν είχε παρουσιαστεί. Οπότε μια μέρα σηκώθηκε πολύ πρωί και πήγε έξω από το σπίτι του και τον περίμενε να βγει έξω.

Μόλις παρουσιάστηκε του είπε: Τώρα θα σε καθαρίσω με αυτό που μου έκανες και σηκώνει την κατσούνα να τον χτυπήσει. Ο χωριανός του ήτανε γερός άνδρας και του θέτει μια στο κεφάλι και έπεσε κάτω. Πριν τελειώσει του είπε: «Σε είδα, μωρέ, όταν άνοιγες το λάκκο μου για να με βάλεις μέσα. Τώρα θα μπεις ο ίδιος εκεί. Δεν το ήξερες όποιος ανοίγει τον λάκκο για άλλον μπαίνει ο ίδιος μέσα; Τώρα έμπα εσύ να δεις την γλύκα από το χώμα που θα τρως».

Όταν ο παππούς τελείωσε τους είπε: Αυτή είναι μια παροιμία παλιά και την εκτελούσαν αυτοί που ήτανε άρρωστοι στο μυαλό τους. Εσείς να προσέχετε και ποτέ να μην έχετε συμμετοχή σε αυτήν γιατί θα καταστρέψετε τη ζωή σας όπως έπαθε αυτός που σας είπα και μπήκε στη φυλακή και ούτε τον ξαναείδα μέχρι που φύγαμε και ήρθαμε εδώ. Εγώ από αύριο θα σας λέω μόνο τις καλές παροιμίες και μόνο αυτές θα εκτελείτε για να έχετε πρόοδο όπου εσείς επιθυμείτε.

Τέλος, οφείλουμε να ενημερώσουμε τους αναγνώστες μας ότι όσα είπε ο μπάρμπας Στυλιανός στα εγγόνια του για την παροιμία: ότι όποιος ανοίγει τον λάκκο για κάποιον άλλο τελικά μπαίνει ο ίδιος μέσα είναι ένα αληθινό συμβάν που είχε γίνει στην πρώην πατρίδα του και αυτό μας το επιβεβαιώνει και ο ίδιος ο αρθρογράφος ο οποίος είναι και αυτός εγγονός του παππού από την κόρη του Γεωργία που την είχε ακούσει την κατοχή από τον ίδιο όταν ήτανε μικρός στην ίδια γειτονιά που μένανε.

Όλοι σήμερα θα είμαστε κερδισμένοι μόνο όταν θα εκτελούμε τη συμβουλή όπως την είχε δώσει ο μπάρμπας Στυλιανός στα εγγόνια του και ότι να μην εκτελούμε αυτήν την παροιμία γιατί φέρει μόνο την καταστροφή. Επίσης ότι στην εποχή μας δεν ανοίγουν προκαταβολικά λάκκους και ούτε με κατσούνα αφαιρούν για οποιονδήποτε λόγο την ζωή του άλλου αλλά το πράττουν με τα μέσα που έχει η νέα τεχνολογία. Και ότι μετά τους βάζουν στους οικογενειακούς τάφους που έχει η κάθε οικογένεια στο χωριό ή την πόλη του.

Τελειώνοντας θα προσθέσουμε ως συμβουλή για όλους τους νέους μας ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να αφαιρεί τη ζωή του άλλου παρά μόνο ο Θεός ο οποίος μας την έχει δώσει σε όλους μας.____